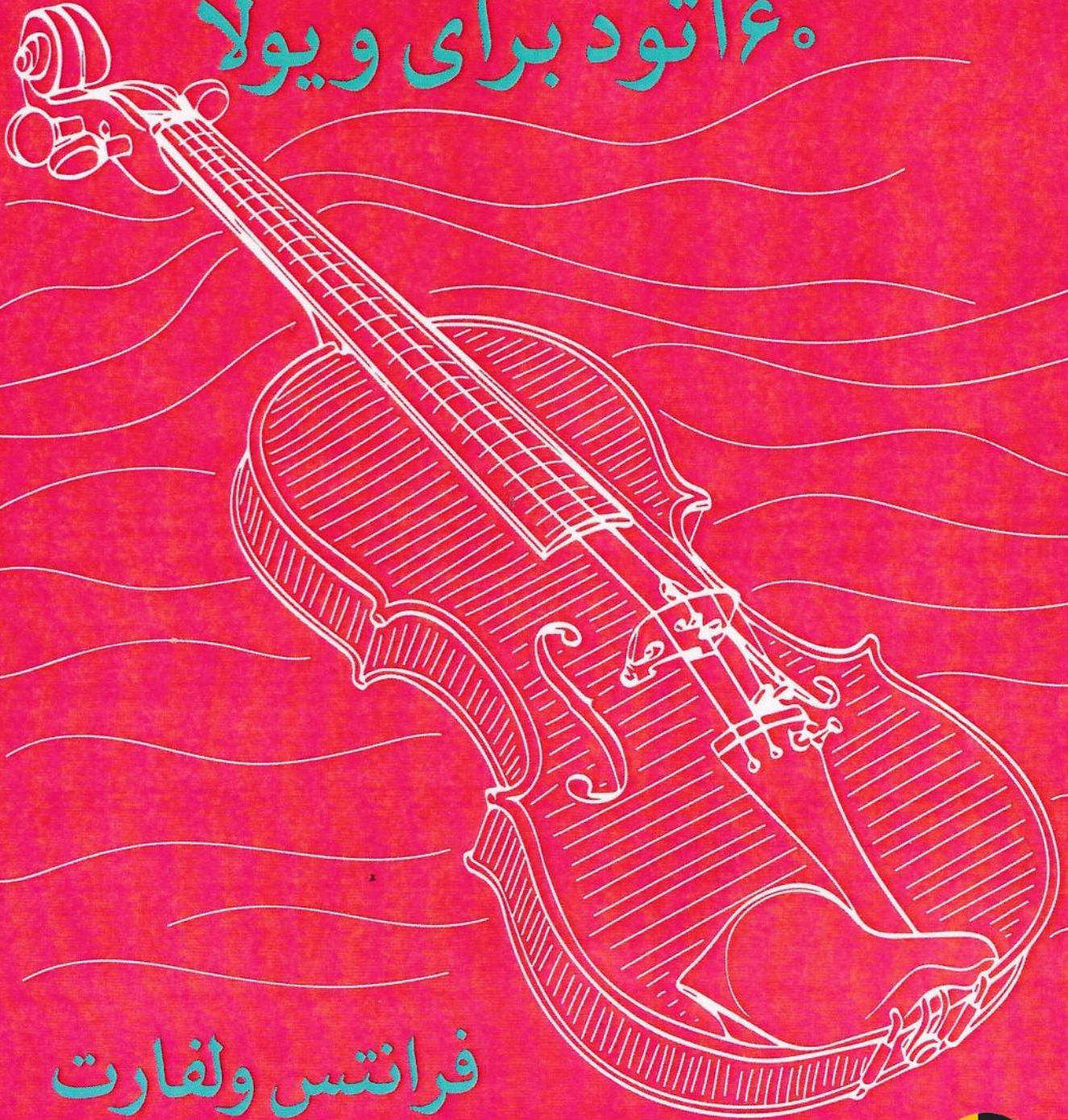

ولفارت

۶۰ اتود برای ویولا

فرانتس ولفارت

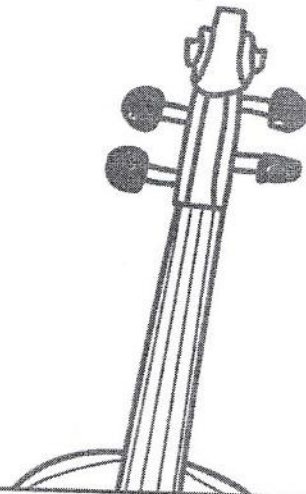
اپوس ۴۵

مرکز موسیقی بتهوون شیراز

انتشارات کتاب نارون

سرشناسه: ولفارت، فرانتس، ۱۸۱۳ - ۱۸۸۴م. Wohlfahrt, Frantz
عنوان و نام پدیدآور: ولفارت اپوس ۴۵ / ۶۰ اتود برای ویولا Wohlfahrt
مولف: فرانتس ولفارت؛ ویرایش: فریتز اسپیندلر؛ ترجمه: پیروزان کوهی حبیبی
مشخصات نشر: تهران: کتاب نارون، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری: ۵۳ ص پارتیسیون
شابم: 979-0-802621-75-6
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: عنوان اصلی: sixty studies for violin op.45 Fur Viola 1978
عنوان دیگر: شصت تمرین (اپوس ۴۵) 60Studies op.45
موضوع: موسیقی برای ویولن پارتیسیون: Violin music Scores and parts
موضوع: ویولن - آموزش
شناسه افزوده: اسپیندلر، فریتس، ۱۹۰۵-۱۸۱۷م، ویراستار
شناسه افزوده: کوهی حبیبی، پیروزان؛ ۱۳۶۵، مترجم
رده بندی کنگره: MT۲۶۵
رده بندی دیویی: ۷۸۷/۲۰۷
شماره کتابشناسی ملی: ۸۹۰۴۱۵۳

نام کتاب: ولفارت (۶۰ اتود برای ویولا)
تالیف: فرانتس ولفارت
ترجمه و مقدمه: پیروزان کوهی حبیبی
چاپ اول: ۱۴۰۱
شمارگان: ۳۰۰ نسخه
قیمت: ۶۰۰۰۰ تومان
لیتوگرافی: چاپ و صحافی: کهریا
شابم: 979-0-802621-75-6
تمامی حقوق این اثر محفوظ است.
تکثیر یا تولید آن به هر صورت کلی و جزئی (چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیکی)
بدون اجازه کتبی از ناشر ممنوع است.

پیشگفتار

فرانتس ولفارت (۱۸۸۴ - ۱۸۳۳) پسر آموزگار مشهور پیانو «هاینریش ولفارت» مانند پدرش آثار **مركز نواهاي قیلي ویولون شیراز** آموزشی نگاشت. اپوس ۴۵، شاید شناخته‌شده‌ترین نمونه از اتودهای وی در زمینه ویولن باشد. این آثار حتی تا به امروز همانند اتودهای مقدماتی کایزر و کروتزر، بستر تمرین‌های استاندارد را برای مبتدیان ویولن فراهم نموده‌اند. از آنجا که اتودهای اصلی ویولا که درجه‌ی سختی آنها منطبق با اتودهای ویولن اپوس ۴۵ ولفارت بود گم شده‌اند، این فقدان را می‌توان با انطباق اتودهای ویولن، برای ساز ویولا با در نظر گرفتن انگشت‌گذاری خاص خودش جبران نمود. از این‌رو برای تمرین این اتودها باید به چند نکته توجه کرد:

۱. انگشت پشتیبان: انگشتی که برای نواختن با کوک دقیق و دقت در اجرای پوزیسیون‌ها از اهمیت زیادی برخوردار است. انگشت اول اساس انگشت‌گذاری در هر پوزیسیونی می‌باشد و اغلب چه در هنگام اجرا روی یک سیم و چه در اجرای دوبل نت‌های فاصله‌ی پنجم روی دو سیم، باید به عنوان انگشت پشتیبان به کار رود. به منظور آموزش به هنرجو و تشویق وی برای اندیشیدن و عملکرد مستقل، نشانه‌های انگشت پشتیبان بیشتر به عنوان نمونه آورده شده است و باید توسط نوازنده و بر پایه‌ی دانش خود او تکمیل گردد.

۲. موقعیت انگشتان: در بسیاری از مواقع برای اجرای ردیفی از نت‌ها، یک انگشت در دو سیم مجاور در موقعیت‌هایی متفاوت (بالا تر یا پایین‌تر) قرار می‌گیرد (برای نمونه انگشت اول در میزان‌های ۱۹ و ۲۰ اتود شماره ۱). فلش‌های بالا و پایین، موقعیت انگشتان را نشان می‌دهند. هنرجو باید هشیارانه به این توالی‌های فاصله‌ای ترایتون (سه پرده‌ای) گوش کند و به نوع انگشت‌گذاری آنها توجه نماید. پاساژهای مشابهی که نشانه‌گذاری نشده‌اند نیز باید به همین ترتیب مورد توجه قرار بگیرند.

۳. انگشت‌گذاری: در این مورد باید مجالی برای رویکردهای شخصی وجود داشته باشد، با این حال ملاحظات اساسی را نیز باید در ذهن داشت. انگشت‌گذاری ویولن را نمی‌توان از نظر مکانیکی دقیقاً به ویولا انتقال داد، به ویژه در شرایطی که شاگرد در حال یادگیری با دستی باشد که هنوز کاملاً رشد نکرده است. بنابراین اصل «لوئیس اشپور» در نواختن پاساژهای بالارونده از سیم‌های دست‌باز (آزاد) و در حالت پایین‌رونده از انگشت چهارم استفاده می‌شود. با وجود بسیاری از موارد استثنا، در بیشتر مواقع در نواختن ویولا نیز از این اصل استفاده می‌شود. مگر در پاساژهای پایین‌رونده‌ای که انگشت اول در موقعیت عقب‌تر قرار گرفته باشد که در این حالت بهتر است از سیم دست‌باز بهره گرفت. با این کار از کشیدگی زیاد میان انگشت اول (در موقعیت عقب‌تر) و انگشت چهارم (در موقعیت جلوتر) جلوگیری خواهد شد (مانند میزان ۶ اتود شماره ۱). در میزان ششم از اتود شماره ۱۱ بسته به نوع آرشه‌کشی (رفت و برگشت به سیم دو) باید تصمیم گرفت که با انگشت ۴ یا سیم آزاد نواخت. همچنین قابل توصیه است که در صورت امکان نت‌هایی که زیر یک خط اتصال قرار می‌گیرند در حالت بالارونده با انگشت چهارم و در حالت پایین‌رونده با سیم آزاد نواخته شوند (مانند میزان‌های ۱۴ و ۱۵ از اتود شماره ۱۰). تعویض سیم هنگامی که دست‌کم دو نت از یک ردیف نتی روی یک سیم قابل نواختن باشد آسان‌تر انجام می‌گیرد (مانند میزان ۱۹ اتود شماره ۲).

انگشت‌گذاری در پوزیسیون‌ها باید هرچه زودتر به کار گرفته شود. در چندین اتود آغازین فرصت خوبی برای این کار وجود دارد (نواختن میزان‌های ۱۳ تا ۱۵ اتود شماره ۱۵ با توجه به نوع آرشه‌کشی آن، در پوزیسیون سوم ساده‌تر است). تمرین نواختن در پوزیسیون نیم، که یکی از مهم‌ترین پوزیسیون‌ها در ویولاست، در اتودهای شماره ۱۶ و ۴۶ قابل پیشنهاد است.

هنرجو باید به زودی انگشت‌گذاری شخصی خودش را به کار بندد، به دیگر سخن باید شانس آزمودن انگشت‌گذاری‌های جایگزین را در موارد چالش‌انگیز خاص داشته باشد و تصمیم بگیرد که چه نوع انگشت‌گذاری از نظر صدادهی و تکنیکی برای او بهتر است. با این وجود، انگشت‌گذاری باید همواره پایه‌ای منطقی داشته و برای اجرا سودمند باشد.

Moderato
o.H.M.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

rit.

Allegretto
o.H.Sp.
M. Sp. M.

The musical score is written for guitar and consists of 11 staves of notation. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, slurs, and dynamic markings. The score is divided into sections: *Allegretto* (measures 6-8) and *Largo* (measures 8-11). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The score includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and dynamic markings. The score is divided into sections: *Allegretto* (measures 6-8) and *Largo* (measures 8-11). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The score includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and dynamic markings.

The image displays a musical score for guitar, consisting of two pieces. The first piece, 'Moderato G.B. No. 2', begins at measure 16 and is marked 'Moderato'. It features a melodic line with various fingerings (e.g., 1, 2, 3, 4) and a bass line with chords and single notes. The second piece, 'Allegro M.', begins at measure 15 and is marked 'Allegro'. It is characterized by a more rhythmic and technically demanding melodic line with frequent sixteenth-note patterns and a supporting bass line. The score includes detailed fingering instructions and dynamic markings such as 'mf' (mezzo-forte).

SIXTY STUDIES FOR VIOLIN

WOHLFAHRT

OP.45

